

Nana vertelt haar verhaal (Republic of Congo 2014)

Op 15-jarige leeftijd werd Nana uitgehuwelijkt aan Kabinet, een 20-jarige boer. Ze werd al snel zwanger. Toen er negen maanden voorbij waren bereidde Nana zich voor op de bevalling, maar de baby kwam niet. Een hele maand ging voorbij, maar de baby kondigde zich nog steeds niet aan. Nana ging naar de traditionele genezer in haar dorp, die gaf haar een drankje. Ze werd er flink ziek van, maar had nog steeds geen weeën. Pas nog weer vier weken later kreeg Nana onbeschrijflijk veel pijn. Een snel georganiseerde collecteronde door het hele dorp leverde genoeg op om haar naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis te brengen. Vrienden droegen haar vele uren in een provisorische hangmat naar de dichtstbijzijnde taxistandplaats. Ze moest nog enkele uren lijden terwijl de taxi voortsnelde over de hobbelige wegen. Ze werd opgenomen in het ziekenhuis en drie dagen later verwijderden de artsen de levensloze baby. Nana hield er een beschadigde blaas aan over en haar benen waren maandenlang verlamd.

Terwijl ze herstellende was kreeg ze in het ziekenhuis bezoek van haar man en zijn familie. Wat ze haar te vertellen hadden deed erg pijn, ze kan die woorden tot op heden niet vergeten: “Kabinet kondigde aan dat hij me alleen terug zou nemen als vrouw als ik helemaal genezen zou, anders niet”.

Zodra Nana weer op haar benen kon staan ging ze stiekem naar Kabinet en vroeg hem wanhopig: “Hou je toch van me, ook al blijf ik ziek?” Zijn antwoord was hard en definitief: “Nee, ik hou niet meer van je”.

Als een lichamelijk en emotioneel wrak keerde Nana terug naar haar ouders om daar op de boerderij te werken. Zij en haar moeder waren onvermoeibaar bezig om ervoor te zorgen dat Nana steeds schone, droge kleren voor handen had. Ondanks de kosten zorgden Nana’s ouders ervoor dat er steeds voldoende zeep was om de lakens en kleren te wassen. Maar hoe hard ze ook hun best deden, de zeep kon niet op tegen de doordringende geur van de voortdurende stroom urine.

Nana ging naar diverse traditionele genezers, maar, zoals ze zelf zegt: “De gevolgen waren vreselijk. Ik kreeg hoofdpijn en vreselijke uitslag”.

Nieuw leven voor Nana

Zeven jaar na de geboorte van haar dode baby, verhuisde Nana naar grote stad Conakry, want ze had van vrouwen met dezelfde ziekte gehoord die daar werden geopereerd. Nadat ze twee operaties onderging, die beiden mislukten, nam haar leven toch onverwacht een goede wending. Ze vertelt met een grote glimlach:

“Drie jaar en vier maanden geleden ontmoette ik een geweldige man. Hij heet Djibril. Hij besloot dat hij van me hield en wilde mijn hart veroveren. Ik vertelde hem dat ik deze ziekte had en hij zei dat dan de reden was dat ik hem nodig had. Net als mijn ouders, twijfelde ook Djibril er nooit aan dat ik genezen zou. Dus hoe kon ik niet met hem trouwen?”

Djibril had een bedrijf dat huizen bouwde en daaruit konden drie reizen betaald worden naar een ziekenhuis in Sierra Leone, dat bekend stond om zijn Fistula-operaties, maar steeds was er een reden waarom de operatie niet door kon gaan.

Ondanks deze tegenslagen hadden Djibril en Nana een nieuw doel in hun leven. Een vriendin, die Nana ontmoet had toen ze beiden hulp zochten voor hun ziekte, stuurde haar achtjarige dochter Zenab naar hun toe, om voortaan bij hen te wonen. Het is in sommige culturen een liefdevolle traditie dat familie en vrienden één van hun eigen kinderen wegschenken, zodat niemand kinderloos door het leven hoeft te gaan.

Toen hoorden ze dat Mercy Ships naar Conakry zou komen en gratis Fistula operaties zou aanbieden. Nana bezocht de screeningsdag, samen met een groep vriendinnen, die ze had leren kennen tijdens eerdere operaties. Toen ze aankwamen werden ze bijna weggejaagd door bewakers, die zeiden dat ze er niets te zoeken hadden, omdat ze er niet ziek uitzagen. Maar, zoals Nana zegt: “Een verpleegster van Mercy Ships kwam er aangesnel en vertelde de soldaten dat wij konden blijven en zouden worden gescreend”.

Hoewel de eerste twee operaties aan boord van de Africa Mercy niet slaagden, twijfelde Nana er niet meer aan dat ze zou genezen. En haar vasthoudendheid beloonde zich, want haar derde operatie werd door de kundigheid van dokter Judith Goh en door de vele gebeden van iedereen om haar heen, een succes. De blaaswand werd volledig gedicht. Na twee weken van herstel bleek dat Nana definitief droog was. Maar ook daarna zijn er minimaal zes maanden nodig om de patiënt volledig te laten herstellen en de blaas te laten genezen. Pas daarna kunnen de vrouwen weer een normaal leven lijden. Daarom besloot ze eerst een half jaar op de boerderij van haar ouders te verblijven. Het valt haar zwaar om weg te blijven bij Djibril en hun inmiddels tienjarige dochtertje Zenab, maar ze heeft er vrede mee. “Ik zal bij mijn ouders blijven tot ik helemaal genezen ben. Mijn Djibril, die van me houdt of ik nu nat of droog ben, zal thuis op me wachten met Zenab. En dan, over enkele maanden, zullen we eindelijk weer man en vrouw zijn, en papa en mama van onze prachtige dochter.”

Tel: 050 409 2529 / 0592 412 046 - Email: newbornlife@live.nl - Website: www.newbornlife.nl Secretariaat: Hoofdweg 70, 9422 AK Smilde - IBAN: NL85INGB0003109280